

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fortolkes således, at den lønnedgang på 25 % for ansatte, der aflønnes med offentlige midler, der er gennemført ved artikel 1, stk. 1, i lov nr. 118/2010 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at genskabe økonomisk ligevægt, er forbudt?
- 2) I bekræftende fald, er retten til løn da en ubetinget ret, som staten ikke kan indskrænke?

Appel iværksat den 14. september 2011 af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. juni 2011 i sag T-409/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved Δικηγόρος Ν. Κορογιάννης)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse i sag T-409/09 ophæves.
- Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes i sin helhed.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om sagens realitet.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants udgifter til advokatbistand og andre sagsomkostninger inklusive de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med førsteinstansbehandlingen, uanset om nærværende appel forkastes, samt appellants omkostninger, hvis appellen tages til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den anfægtede kendelse skal ophæves af følgende grunde:

- Retten begik en retlig fejl ved ikke at anvende procesreglementets artikel 102, stk. 2, hvorefter afstandsfristen på 10 dage kan forlænges i sager vedrørende de europæiske institutioners ansvar uden for kontraktforhold.
- Retten tilsidesatte principperne om ligebehandling og retssikkerhed ved ikke at anvende bestemmelserne i artikel 102, stk. 2.

— Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at forældelsesfristen begyndte at løbe den dag Kommissionen underrettede appellanten om, at hans bud var blevet afvist.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 14. september 2011 — SIA »Garkalns« mod Rīgas dome

(Sag C-470/11)

(2011/C 331/23)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Garkalns«

Sagsøgt: Rīgas dome

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og den forpligtelse til gennemsigtighed, som følger heraf, fortolkes således, at anvendelsen i en på et tidligere tidspunkt offentliggjort lov af et ubestemt juridisk begreb som »væsentlig skade for landets interesser og for indbyggernes interesser i det pågældende administrative område«, som i hvert enkelt tilfælde skal præciseres ved hjælp af fortolkningsmæssige retningslinjer, men som samtidig giver mulighed for en vis fleksibilitet i forbindelse med vurderingen af frihedens forringelse, er forenelig med de tilladelige restriktioner, der hindrer den fri udveksling af tjenesteydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 14. september 2011 — SIA »Cido Grupa« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-471/11)

(2011/C 331/24)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Cido Grupa«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 ⁽¹⁾ om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse fortolkes således, at såfremt det konstateres, at en erhvervsdrivende ligger inde med en overskudsmængde af et produkt, der kan betegnes som sukker i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 4, stk. 1, er den pågældende forpligtet til at indbetale et beløb til afgiftsmyndighederne, som beregnes på grundlag af mængden af hvidt sukker (kombineret nomenklatur-kode 1701 99 10)

svarende til den mængde sukker, der er indeholdt i det produkt, som er konstateret i vedkommendes besiddelse, og ikke på grundlag af mængden af selve det produkt, som er konstateret i dennes besiddelse (f.eks. sukkersirup)?

2) Er det de højeste importafgiftssatser, der anvendes på hvidt sukker, der skal indgå i beregningen af dette beløb, frem for dem, der finder anvendelse på det konkrete produkt, der er konstateret i den erhvervsdrivendes besiddelse?

⁽¹⁾ EUT L 9, s. 8.